

Reflecții asupra vieții spiritului

Institutul Ruhi

Cartea 1

Reflecții asupra vieții spiritului

Institutul Ruhi

Seria cuprinde următoarele cărți:

Mai jos se află titlurile care fac parte în prezent din seria de cursuri concepută de Institutul Ruhi, cu intenția de a fi folosite într-un efort sistematic de creștere a capacității tinerilor și adulților de a-și servi comunitățile. De asemenea, Institutul Ruhi lucrează în prezent atât la un set de cursuri care se ramifică din cartea a treia a seriei, dedicată pregătirii învățătorilor pentru lecțiile pentru copii, cât și la un alt set din Cartea 5, dedicată antrenării animatorilor pentru grupurile de juniori. Și acestea sunt menționate în lista de mai jos. Trebuie subliniat că în listă ar putea interveni unele schimbări, pe măsură ce se câștigă mai multă experiență din practică și alte titluri vor fi adăugate, de îndată ce un număr de elemente ale programei aflate încă în lucru vor atinge stadiul în care pot fi puse la dispoziție pe scară largă.

Cartea 1	<i>Reflecții asupra vieții spiritului</i>
Cartea 2	<i>Să ne începem servirea</i>
Cartea 3	<i>Să predăm lecții pentru copii, Anul 1</i> <i>Să predăm lecții pentru copii, Anul 2</i> (curs ramificat, formă pre-publicabilă) <i>Să predăm lecții pentru copii, Anul 3</i> (curs ramificat, formă pre-publicabilă) <i>Să predăm lecții pentru copii, Anul 4</i> (curs ramificat, formă pre-publicabilă)
Cartea 4	<i>Manifestările Gemene</i>
Cartea 5	<i>Să descătușăm puterea adolescenților</i> <i>Impulsul inițial: Primul curs ramificat al Cărții 5</i> <i>Lărgirea cercului: Al doilea curs ramificat al Cărții 5</i>
Cartea 6	<i>Propovăduirea Cauzei</i>
Cartea 7	<i>Să mergem împreună pe calea slujirii</i>
Cartea 8	<i>Legământul lui Bahá'u'lláh</i> (ediție pre-publicabilă)
Cartea 9	<i>Să dobândim o perspectivă istorică</i>
Cartea 10	<i>Să clădim comunități vibrante</i>
Cartea 11	<i>Mijloace materiale</i>
Cartea 12	(în curs de apariție)
Cartea 13	<i>Să ne implicăm în activități sociale</i>
Cartea 14	(în curs de apariție)

Copyright © 2020 Fundația Ruhi, Columbia
Toate drepturile rezervate. Ediția 4.1.1. PE publicată în 2020
Tipărită în România

Prima publicare în limba spaniolă sub titlul *Reflexiones sobre la vida del espíritu*
Copyright © 1987, 1995, 2008, 2020 de către Fundația Ruhi, Columbia
ISBN 978-958-59880-3-3

Permisivunea pentru o tipărire limitată a acestei cărți în limba română a fost acordată Adunării Spirituale Naționale a Bahá'ilor din România de către Institutul Ruhi.

Institutul Ruhi
Cali, Columbia
E-mail: instituto@ruhi.org
Site: www.ruhi.org

Adunarea Spirituală Națională a Bahá'ilor din România
Bulevardul Magheru 27, Apartament 24, 010325
București
Tel. 0786 224 244
E-mail: asn.romania@gmail.com
Site: www.bahai.org.ro

Cuprins

Câteva gânduri pentru facilitator	V
Să înțelegem Scrierile bahá'í	1
Rugăciunea	15
Viața și moartea	31

Câteva gânduri pentru facilitator

Numărul de localități de pe tot cuprinsul lumii în care *Reflecții asupra vieții spiritului*, prima carte a seriei principale de cursuri oferite de Institutul Ruhi, este studiată, se află în creștere de mulți ani. În marea majoritate a cazurilor, materialul este citit și analizat de un grup de prieteni care pot forma un cerc de studiu ce se întâlnește în mod regulat, se pot reuni în cadrul unei campanii organizate pentru studiu intensiv sau pot participa la o tabără în timpul vacanțelor școlare. În fiecare din aceste cazuri, un membru al grupului joacă rolul de facilitator. Relația dintre facilitator și ceilalți participanți nu este una de tip profesor-elev; ei toți sunt angajați în mod conștient într-un proces în care fiecare caută să învețe. Dar facilitatorul nu este nici cineva care doar facilitează discuțiile, într-un mod detașat și pasiv. Odată ce a terminat un număr suficient de cursuri din serie și a întreprins actele de servire pe care acestea le încurajează, el este capabil să ajute fiecare membru al grupului să atingă scopul materialului studiat. Cei care acționează în calitate de facilitatori ai Cărții 1 pot găsi că este util să revadă, din când în când, ideile prezentate în această introducere.

Participanții la acest prim curs al Institutului sunt din întreaga lume și provin din medii diverse. Unii sunt deja membri ai comunității bahá'í care speră să își dezvolte capacitatea de a servi Cauza pe care au îmbrățișat-o. Alții văd cursul ca pe începutul investigației lor cu privire la Credința Bahá'í ca religie. Alți câțiva sunt atrași de idealurile bahá'í și doresc să se familiarizeze cu obiectivele și strădaniile comunității. Există și un număr în creștere de participanți, mai ales tineri, care dorind să-și dezvolte capacitatea de a servi societatea, adeseori prin vreunul dintre programele promovate de comunitatea bahá'í, văd în acest curs un prim pas necesar.

Cursurile Institutului Ruhi trasează o cale de servire a umanității, pe care mergem fiecare în ritmul nostru, ajutând pe alții și fiind la rândul nostru ajutați de ceilalți iar acest lucru ar trebui să le fie clar tuturor participanților, de la bun început. Mersul pe această cale presupune urmărirea unui dublu scop moral: strădania pentru propria creștere spirituală și intelectuală și contribuția la transformarea societății. Progresul pe această cale solicită dezvoltarea unei serii de aptitudini care necesită înțelegere și cunoaștere, calități spirituale și atitudini demne de laudă, precum și o serie întreagă de abilități și deprinderi. Sursele cunoștințelor pe care se bazează cărțile Institutului sunt, pe de o parte, învățăturile Credinței Bahá'í, iar pe de altă parte, experiența acumulată de comunitatea mondială bahá'í în promovarea civilizației materiale și spirituale. Ceea ce inspiră Institutul este viziunea lui Bahá'u'lláh cu privire la procesul de transformare individuală prin care putem trece și la civilizația pe care o putem construi. Se presupune că toți participanții, indiferent de mediul din care provin, sunt deschiși să îmbrățișeze această viziune, care este explicită în fiecare unitate a fiecărei cărți.

Într-o lume în care credințele și ideologiile sunt dispuse să folosească orice mijloace posibile pentru a câștiga aderenți, cineva nefamiliarizat cu Credința poate să-și pună cu sinceritate întrebări cu privire la intențiile Institutului Ruhi, în special: „Mi se cere să îmi schimb religia?” sau „Mi se cere să mă alătur unei religii?” Astfel de întrebări oferă facilitatorului o șansă de a explica scopul seriei de cursuri, așa cum s-a arătat mai sus. Deși este firesc ca bahá'ii să fie dornici să-și vadă prietenii alăturându-se comunității, propriile lor învățături le interzic, poate dori să adauge facilitatorul, să facă prozelitism. Mersul pe calea servirii deschisă de cursurile institutului necesită o înțelegere din ce în ce mai profundă a Învățăturilor lui Bahá'u'lláh, pe care materialele încearcă să le expună fără echivoc; acceptarea și credința sunt chestiuni care trebuie luate în considerare de fiecare persoană în mod liber și fără niciun fel de constrângere.

Nu e surprinzător atunci că această primă carte începe tocmai cu problema înțelegerii, căreia i se acordă o importanță atât de mare în toate cărțile din această serie. A citi din Scrierile Sfinte nu este același lucru cu citirea multelor mii de pagini pe care o persoană le vede în decursul vieții sale, iar unitatea „Înțelegerea Scrierilor bahá'í” încearcă să cultive obiceiul de a citi zilnic pasaje din Textul Sacru și de a medita asupra sensului lor, obicei care îi va ajuta foarte mult pe participanți, pe măsură ce pornesc pe calea servirii. Pentru a-i călăuzi în studiu, facilitatorul trebuie să acorde o mare atenție înțelegerii.

Scrierile bahá'í conțin adevăruri spirituale profunde și chiar dacă ne străduim să avansăm în înțelegerea sensului lor infinit, știm că nu vom putea niciodată să le dăm de capăt. În general, câștigăm o înțelegere de bază a sensului imediat al unui pasaj, atunci când îl citim pentru prima dată, iar Secțiunea 1 a primei unități ia acest lucru ca punct de plecare. Astfel, după citirea citatului: „Îmbunătățirea lumii poate fi realizată prin fapte pure și frumoase, printr-o conduită bună și demnă de laudă” participanții sunt pur și simplu întrebați: „Cum se poate realiza îmbunătățirea lumii?” La prima vedere, majoritatea întrebărilor și exercițiilor de acest fel par a fi prea simple. Ani de experiență, însă, par să îndreptățesc decizia Institutului de a începe în acest fel. Tuturor trebuie să ni se aducă aminte că, în graba ei de a găsi straturile adevărului dintr-un pasaj, mintea nu trebuie să treacă cu vederea sensul său evident. De asemenea, atenția acordată acestui prim nivel de înțelegere se dovedește vitală și pentru consultația de grup; ea întărește unitatea de gândire, ușor de obținut atunci când opiniilor personale li se îngăduie să fie iluminate de înțelepciunea divină.

Este important de observat aici că înțelegerea sensului imediat al majorității pasajelor nu are de câștigat de pe urma unei discuții îndelungate despre unele cuvinte, luate în afara contextului. Acestea fiind spuse, poate fi necesar ca ocazional, un grup să caute un cuvânt în dicționar. Totuși, ceea ce poate fi mai profitabil este ca participanții să învețe cum să deducă semnificațiile cuvintelor din propoziții și paragrafe întregi.

Pentru ca înțelegerea să se extindă dincolo de hotarele sensului imediat, unele exemple, care arată cum ideile își găsesc expresia concretă, ne pot fi de ajutor. Pentru aceasta avem nevoie doar de câteva exerciții simple. În Secțiunea 2, de exemplu, participanților li se cere să stabilească, în lumina unui pasaj pe care tocmai l-au citit, dacă anumite caracteristici sunt laudabile. Într-un exercițiu similar din Secțiunea 4, ei sunt încurajați să numească cinci virtuți și apoi să decidă dacă vreuna dintre ele poate fi dobândită în absența dragostei de adevăr descrise în Scrieri drept „temelia tuturor virtuților umane”.

Pentru a-și atinge scopul, unitatea solicită o adâncire a înțelegerii, provocând participanții să se gândească la unele dintre implicațiile pasajelor prezentate. În Secțiunea 2, acestora li se cere să stabilească dacă afirmația „Există atât de puțini oameni buni pe lume încât acțiunile lor nu au niciun efect” este adevărată. Aici intenția nu este doar cea de a obține o simplă opinie. Facilitatorul trebuie să stăruie și să investigheze motivul răspunsurilor participanților. Concluzia la care grupul ar trebui să ajungă este că afirmația trebuie neapărat să fie falsă, deoarece contrazice primul citat din secțiunea precedentă. Întrebarea dacă bahá'ii își pot mărturisi păcatele altora este de asemenea un exemplu al acestui fel de exercițiu. Ea se referă la interdicția din învățături cu privire la spovedanie ca mijloc de absolvire a păcatului, care deși nu e menționată în mod direct în niciunul dintre pasajele studiate, poate fi dedusă prin explorarea semnificației îndemnului: „Fă-ți zilnic un examen de conștiință înainte de a fi chemat la judecată...”

Exercițiile din această unitate nu încearcă în niciun caz să cuprindă întreaga gamă de sensuri tănuite în pasajele examinate. O întrebare pe care trebuie să o aibă în vedere orice facilitator este cât de multă discuție ar trebui să aibă loc pe marginea fiecărui exercițiu dat. Aici este important să rețineți că prelungirea dezbaterilor prin introducerea multor concepte înrudite, dar periferice, tinde să diminueze eficacitatea materialului. Fiecare grup trebuie să își stabilească un ritm rezonabil al progresului; participanții ar trebui să aibe sentimentul clar că avansează constant, după puterile lor. Totuși, facilitatorul trebuie să rămână atent, ca nu cumva secțiunile să fie parcurse rapid și superficial, fără o analiză atentă a exercițiilor; grupurile care au procedat astfel, doar completând răspunsuri, nu au obținut niciodată rezultate de durată.

Un ultim punct merită să fie menționat: facilitatorului îi revine sarcina de a se asigura că fiecare membru al grupului rămâne angajat în procesul de învățare promovat de material. Obținerea participării, fără a pune presiune asupra vreunui individ să vorbească, constituie adesea o provocare. Ceea ce ar trebui să se înțeleagă, încă de la bun început, este că la această provocare, rareori se poate răspunde punând întrebări precum: „Ce înseamnă asta pentru tine?” Întrebările de acest gen tind să reducă cunoștințele și adevărul la nivelul de opinie. Mai mult decât atât, se dovedește că ele îngreunează crearea unei atmosfere în care consultația dintre membrii grupului să poată, realmente, da naștere unei înțelegeri sporite.

Cea de-a doua unitate a cărții examinează, ca și prima, un obicei esențial al vieții spirituale: acela de a ne ruga cu regularitate. În secțiunea introductivă se explică conceptul de „cale de slujire”, sugerându-se că, pentru a merge pe această cale, trebuie să urmărim cu toată ființa un scop dublu. Participanții analizează un set inițial de citate care oferă o perspectivă asupra naturii acestui scop, o temă care va fi elaborată în cursurile viitoare.

Pe fundalul acestei teme, se începe explorarea semnificației rugăciunii. Aceasta adoptă o abordare similară celei descrise în paragrafele precedente. Întrebările și exercițiile sunt formulate astfel încât să promoveze înțelegerea sensului pasajelor din Scrierile studiate. Pe măsură ce grupul parcurge unitatea, facilitatorului i se poate cere să risipească îndoielile, prin analiza noțiunilor înrădăcinate în interpretări și practici din trecut. În unele tradiții, ritualul și forma exterioară au umbrit treptat importanța stării interioare și astfel mulți ignoră necesitatea rugăciunii care, pentru sufletul uman, este la fel de crucială cum este mâncarea pentru hrănirea trupului.

Mai presus de toate, atunci, această unitate aspiră să le trezească participanților dorința de a „conversa cu Dumnezeu” și de a se apropia de El. Iată câteva dintre ideile abordate: ce înseamnă să intrăm într-o dispoziție de rugăciune, atitudinea inimii și a minții atunci când facem acest lucru și condițiile care ar trebui create în spațiul în care ne rugăm, indiferent dacă suntem singuri sau într-o adunare. Într-adevăr, după ce au reflectat la forțele generate de devoțiunea colectivă, participanții sunt rugați să se gândească la ideea găzduirii unei întâlniri devoționale.

Studiul celei de-a treia unități a cărții, „Viața și moartea”, va consolida, se speră, angajamentul de a merge pe calea slujirii și îl va înzestra cu un sens mai profund. Slujirea în această lume este cel mai bine înțeleasă în contextul cel mai larg al vieții, care se extinde dincolo de existența noastră pământească și continuă pentru totdeauna pe măsură ce sufletele noastre progresează prin lumile lui Dumnezeu. Într-un proces de educație, spre deosebire de pregătirea tehnică, participanții ar trebui să devină din ce în ce mai conștienți de sensul și semnificația a ceea ce fac. Experiența arată că numai dacă o astfel de conștiință li se dezvoltă, ei vor ajunge să se vadă ca „posesori” activi și responsabili ai propriei lor învățări.

Fiecare secțiune a unității se deschide cu unul, două sau trei citate din Scrierile bahá'í, urmate de câteva exerciții. Limbajul pasajelor citate în această unitate este mai solicitant decât cel folosit în cele două unități precedente. Desigur, nu este nevoie ca grupul să stăruie asupra cuvintelor dificile; facilitatorul va dori să se asigure că toată lumea înțelege ideea centrală abordată în fiecare secțiune, cea pe care exercițiile sunt menite să o clarifice.

Având în vedere natura subiectului, exercițiile care implică exemple concrete sunt puține și rare. Majoritatea tind să opereze la nivel conceptual. Ceea ce trebuie remarcat este faptul că unora dintre întrebările puse de exerciții nu li se poate răspunde rapid sau într-un mod foarte clar. Acestea sunt introduse în scopul sporirii conștientizării cu privire la acest subiect; dacă participanții doar se gândesc la astfel de întrebări, obiectivul învățării va fi fost îndeplinit.

Primele câteva secțiuni se concentrează asupra relației dintre suflet și corp, care împreună, constituie ființa umană în acest plan al existenței. Ideea centrală prezentată în aceste secțiuni este că sufletul nu este o entitate fizică; asocierea sa cu corpul poate fi asemănată cu lumina care apare într-o oglindă. Nici praful care îi acoperă suprafața, nici distrugerea în cele din urmă a oglinzii nu pot afecta splendoarea luminii în sine. Moartea este doar o schimbare de condiție, care survine atunci când asocierea dintre trup și suflet este ruptă; după aceea, sufletul progresează veșnic spre Creatorul său.

În continuarea unității, se revine la problema scopului vieții – acela de a-L cunoaște pe Dumnezeu și de a ajunge în prezența Lui. Discuția aici gravitează în jurul a două teme ample. Prima este scopul vieții noastre în această lume, iar cea de-a doua este călătoria sufletului după moarte. Sufletul este un semn al lui Dumnezeu și poate reflecta toate numele și atributele Sale. Totuși, potențialul din interiorul ființei umane este latent; el poate fi realizat doar cu ajutorul Manifestărilor lui Dumnezeu, acele Ființe pure care vin din când în când pentru a călăuzi umanitatea. Prin educația spirituală pe care Ele o oferă, comorile ascunse în noi pot fi scoase la lumină.

În ceea ce privește călătoria sufletului după moarte, o serie de idei sunt expuse, pentru ca participanții să aibă în vedere: că cei credincioși lui Dumnezeu vor ajunge la fericirea adevărată; că niciunul dintre noi nu își poate cunoaște vreodată propriul sfârșit și, prin urmare, ar trebui să ne iertăm unii pe alții și să nu ne simțim superiori altora; că în lumea următoare, ca și în aceasta, sufletul va continua să progreseze și facultățile spirituale pe care ni le-am dezvoltat aici ne vor ajuta și ne vor fi de folos acolo; că îi vom recunoaște pe cei dragi pe tărâmurile de dincolo, ne vom aminti de viața noastră în această lume și ne vom bucura de compania sufletelor sfinte și pure.

Unitatea se încheie cu un pasaj din Scrierile lui Bahá'u'lláh, prin care suntem asigurați de beneficiile lumii viitoare și îndemnați să nu permitem schimbărilor și întâmplărilor acestei vieți să ne aducă întristare. Participanții sunt rugați apoi să reflecteze asupra implicațiilor celor studiate pentru propriile lor vieți.

Să înțelegem Scrierile bahá'í

Scop

Să ne consolidăm obiceiul de a citi zilnic
fragmente din Scrierile Sfinte și de a
reflecta asupra înțelesului lor

SECȚIUNEA 1

Scopul acestei unități este să vă ajute în dezvoltarea și consolidarea obiceiului de a citi pasaje din Scrierile Sfinte în fiecare zi și de a reflecta asupra înțeleșului lor. Unitatea începe cu un exercițiu simplu care vă cere să citiți o afirmație din Scrieri, constând într-o singură frază și să răspundeți la o întrebare, al cărei răspuns este afirmația în sine. Deși ușor de efectuat, exercițiul vă va ajuta să reflectați asupra sensului enunțurilor citate și să le memorați.

„Îmbunătățirea lumii poate fi realizată prin fapte pure și frumoase, printr-o conduită bună și demnă de laudă.”¹

1. Cum poate fi realizată îmbunătățirea lumii? _____

„Ai grijă, o, popor al lui Bahá, să nu mergi pe căile celor ale căror vorbe diferă de faptele lor.”²

2. Pe căile cui nu ar trebui să mergem? _____

„O, fiu al existenței! Fă-ți zilnic un examen de conștiință înainte de a fi chemat la judecată...”³

3. Ce ar trebui să facem înainte de a fi chemați la judecată? _____

„Spune: O, fraților! Fie ca faptele, și nu vorbele, să fie podoaba voastră.”⁴

4. Care ar trebui să fie adevărata noastră podoabă? _____

„Cuvintele sfinte și faptele pure și frumoase se înalță spre cerul gloriei celeste.”⁵

5. Ce fac cuvintele sfinte și faptele pure și frumoase? _____

SECȚIUNEA 2

Mai jos se află câteva exerciții care au legătură cu citatele pe care tocmai le-ați citit. Acestea sunt destinate să vă ajute să reflectați în continuare, în cadrul grupului vostru, asupra semnificației pasajelor și nu ar trebui parcurse mecanic. Aceasta nu înseamnă că fiecare exercițiu necesită o discuție lungă. Totuși, atunci când exercițiul devine dificil, facilitatorul grupului vostru vă va ajuta să îl explorați temeinic.

1. „Demn de laudă” înseamnă ceva care este vrednic de apreciere. Care dintre următoarele sunt demne de laudă?
 - _____ Să fii o persoană muncitoare?
 - _____ Să-i respecti pe ceilalți?
 - _____ Să fii studios?
 - _____ Să fii mincinos?
 - _____ Să fii leneș?
 - _____ Să-i ajuți pe ceilalți să progreseze?
2. Ce înseamnă fraza „înainte de a fi chemat la judecată”? _____

3. Care dintre următoarele afirmații sunt adevărate?
 - _____ Există atât de puțini oameni buni în lume încât acțiunile lor nu au niciun efect.
 - _____ Ceva este corect atunci când este în acord cu opiniile celorlalți.
 - _____ Ceva este corect atunci când este în acord cu învățăturile lui Dumnezeu.
4. Care dintre următoarele sunt fapte pure și frumoase?
 - _____ Să ai grijă de copii și să-i înveți
 - _____ Să furi
 - _____ Să te rogi pentru progresul celorlalți
 - _____ Să spui o mică minciună pentru a ieși dintr-un necaz
 - _____ Să-i ajuți pe alții și să aștepti o recompensă
5. În care din următoarele situații diferă cuvintele unei persoane de faptele ei?

_____ Cineva repetă mereu că trebuie să fim cu toții uniți dar se comportă într-un mod care generează conflict.

_____ Cineva scoate în evidență valoarea unei vieți caste dar are relații sexuale fără a fi căsătorit.

_____ Cineva consumă alcool ocazional, deși susține că este adeptul unei credințe care interzice băutura.

_____ Cineva susține că este adeptul egalității dintre bărbați și femei însă, ca angajator, le plătește mai puțin pe femei decât pe bărbați, pentru același post.

6. Îi este permis unui bahá'í să se spovedească în fața altei persoane? _____

7. Ce trebuie să facem în locul spovedaniei? _____

8. Ce înseamnă „cerul gloriei celeste”? _____

9. Care este efectul faptelor rele asupra lumii? _____

10. Ce efect au faptele rele asupra celor care le comit? _____

SECȚIUNEA 3

Acum, citiți și reflectați asupra următoarelor citate din Scrieri, apoi încercați să le memorați.

„Dragostea de adevăr este temelia tuturor virtuților umane.”⁶

1. Care este temelia tuturor virtuților umane? _____

„Fără dragoste de adevăr progresul și succesul, în toate lumile lui Dumnezeu, sunt imposibile pentru orice suflet.”⁷

2. Ce este imposibil fără dragoste de adevăr? _____

„Înnobilati-vă limbile, o, oamenilor, cu dragoste de adevăr, și împodobiți-vă sufletele cu ornamentul cinstei.”⁸

3. Cu ce trebuie să ne înnobilăm limbile? _____
4. Cu ce trebuie să ne împodobim sufletele? _____

„Să aveți ochiul cast, mâna credincioasă, limba iubitoare de adevăr și inima iluminată.”⁹

5. Cum trebuie să fie ochiul nostru? _____ Mâna noastră?
_____ Limba noastră? _____ Inima noastră?

„Cei ce viețuiesc în tabernacolul lui Dumnezeu și sunt așezați în scaunele de glorie eternă, vor refuza, chiar de-ar fi să moară de foame, să-și întindă mâinile și să pună stăpânire în mod nelegiuit pe ce aparține vecinului lor, oricât de ticălos și josnic ar fi el.”¹⁰

6. Ce trebuie să refuzăm să facem, chiar dacă murim de foame?

SECȚIUNEA 4

Așa cum probabil ați observat în Secțiunea 2, unele exerciții necesită răspunsuri precise. În astfel de cazuri, dacă există dubii asupra răspunsului, facilitatorul vostru vă va ajuta, atât pe voi, cât și pe ceilalți participanți să ajungeți la o viziune comună. Pentru alte exerciții este valoroasă discuția în sine și nu se așteaptă un anumit răspuns. În cele ce urmează, exercițiul 3 se încadrează în prima categorie, iar exercițiul 6, în cea de-a doua.

1. Dragostea de adevăr este temelia tuturor virtuților umane. Enumerați cinci virtuți: _____
2. Putem dobândi aceste virtuți fără dragoste de adevăr? _____
3. Care dintre următoarele afirmații sunt adevărate?
_____ O persoană poate fi dreaptă, chiar dacă spune minciuni.
_____ Cineva care fură are mâna credincioasă.
_____ O mână credincioasă nu atinge niciodată ceea ce nu-i aparține.

- _____ A privi materiale pornografice este contrar sfatului lui Bahá'u'lláh de a avea ochiul cast.
- _____ Dragoste de adevăr înseamnă să nu minți.
- _____ Cinstea este un ornament al sufletului.
- _____ O persoană care nu este iubitoare de adevăr poate progresa spiritual.
- _____ Este acceptabil să spui minciuni din când în când.
- _____ Să furi este acceptabil în fața lui Dumnezeu dacă îți este foame.
- _____ A lua ceva fără permisiunea proprietarului, gândindu-ne că îl vom înapoia mai târziu, nu înseamnă furt.
- _____ Când acționăm cinstit și suntem corecți și iubitori de adevăr, inima noastră este iluminată.
- _____ Este imposibil să reușești într-o afacere fără să trișezi măcar puțin.

4. Este posibil să te minți pe tine însuți? _____
5. Ce pierdem atunci când spunem o minciună? _____

6. Cum ar fi lumea dacă am fi cu toții iubitori de adevăr și cinștiți? _____

SECȚIUNEA 5

Citiți următoarele citate și încercați să le învățați pe de rost. Memorarea citatelor din Scrieri aduce foarte multe satisfacții și ar trebui să faceți toate eforturile să realizați acest lucru. Desigur că nu toată lumea poate să memoreze pasajele cu ușurință, însă depunând un efort în acest sens ne va ajuta să ne întipărim ideile în minte și în suflet, astfel încât să le exprimăm în cuvinte cât mai apropiate de textul original.

„Un glas plin de bunătate este ca un magnet pentru inimile oamenilor. Este pâinea spiritului, îmbracă cuvintele cu înțeles, este fântâna luminii înțelepciunii și înțelegerii.”¹¹

1. Cum poate fi descris un glas plin de bunătate? _____

2. Ce efect are un glas plin de bunătate asupra cuvintelor? _____

„O, voi, iubiți ai Domnului! În această Dispensație sacră, conflictul și controversa nu sunt în niciun fel permise. Fiecare agresor se privează de harul lui Dumnezeu.”¹²

3. Conform citatului de mai sus, ce nu este permis în această Dispensație? _____

4. Ce își face singur agresorul? _____

„Nimic nu poate, în această Zi, dăuna mai mult acestei Cauze decât disensiunea și cearta, controversa, înstrăinarea și apatia dintre cei iubiți de Dumnezeu.”¹³

5. Ce dăunează cel mai mult Cauzei lui Dumnezeu? _____

„Nu vă mulțumiți cu a arăta prietenie doar în vorbe, faceți astfel încât inima voastră să ardă de bunătate plină de iubire pentru toți cei care ar putea să vă iasă în cale.”¹⁴

6. Ce fel de prietenie nu ar trebui să ne mulțumească? _____

7. Ce ar trebui să ardă cu putere în inima noastră? _____

„Când apare un gând războinic, opuneți-vă lui printr-un gând mai tare de pace. Un gând de ură trebuie distrus printr-un gând mai puternic de iubire.”¹⁵

8. Ce ar trebui să i se opună unui gând războinic? _____

9. Ce ar trebui să distrugă un gând de ură? _____

SECȚIUNEA 6

Efectuați următoarele exerciții, având în minte citatele de mai sus:

1. În ce fel acționează un glas plin de bunătate ca un magnet? _____

2. Care dintre următoarele fraze sunt spuse cu un glas plin de bunătate?
____ „Nu mă deranja!”
____ „De ce nu înțelegi asta?”
____ „Ai vrea, te rog, să aștepți?”
____ „Ce copii groaznici!”
____ „Mulțumesc, ești foarte amabil.”
____ „N-am deloc timp acum. Sunt ocupat.”
3. În care dintre următoarele situații sunt prezente conflictul sau controversa?
____ Două persoane își exprimă opinii diferite în timpul unei consultații.
____ Două persoane se supără și se ceartă în timpul unei consultații.
____ Două persoane nu mai participă la o întâlnire devoțională ce are loc săptămânal deoarece nu vorbesc una cu cealaltă.
____ Membrii unei echipe ce lucrează împreună asupra unui proiect se plâng mereu, spunând fiecare despre ceilalți că nu își fac datoria.
4. Care dintre următoarele situații arată semne de înstrăinare?
____ Doi prieteni trec unul pe lângă celălalt pe stradă, dar se ignoră reciproc.
____ O persoană sosește la o întâlnire devoțională și toată lumea o salută cu căldură.
____ Deși politicoși unul cu celălalt, doi membri ai aceluiași grup ezită să participe la un proiect împreună.
5. Decideți dacă următoarele fraze sunt adevărate:
____ Trebuie să spui exact ce crezi despre ceilalți; nu contează dacă inimile lor sunt rănite.
____ Este acceptabil să spui minciuni pentru a evita un conflict.
____ Un conflict poate fi depășit cu iubire și bunătate. Cuvintele au mai

mult efect atunci când sunt spuse cu dragoste.

_____ Este acceptabil să te cerți cu cineva dacă el începe.

_____ Ai dreptul să fii tăios cu ceilalți când ești bolnav sau supărat.

_____ Nu arăți bunătate când râzi de ceilalți atunci când greșesc.

_____ Când există resentimente între prieteni, fiecare trebuie să facă un efort deosebit pentru a se apropia de celălalt.

_____ Când există resentimente între prieteni, fiecare trebuie să aștepte până când celălalt face un efort de apropiere.

SECȚIUNEA 7

Citiți citatele de mai jos și memorați-le:

„... bârfa înăbușă lumina inimii și stinge viața sufletului.”¹⁶

„Nu sufla nimic despre păcatele altora atâta timp cât tu însuți ești un păcătos.”¹⁷

„Nu vorbi de rău, ca să nu auzi vorbindu-se de rău despre tine, și nu mări defectele celorlalți pentru ca propriile tale defecte să nu pară mari...”¹⁸

„O, fiu al existenței! Cum poți să uiți de propriile tale defecte și să te ocupi de defectele altora?”¹⁹

1. Ce efect are bârfa asupra celui care bârfește? _____

2. La ce trebuie să ne gândim înainte de a sufla ceva despre păcatele altora? _____

3. Ce ni se va întâmpla dacă vom mări defectele celorlalți? _____

4. Ce anume trebuie să ne reamintim atunci când ne gândim la defectele altor oameni? _____

SECȚIUNEA 8

Având în minte citatele anterioare, efectuați următoarele exerciții:

1. Ce se întâmplă cu progresul sufletului unei persoane care se concentrează asupra defectelor altor oameni? _____

2. Ce efect are bârfa asupra unei comunități? _____

3. Ce faci când un prieten începe să vorbească despre defectele altei persoane? _____

4. Decideți dacă următoarele afirmații sunt adevărate:
 - _____ Dacă vorbim despre defectele reale ale cuiva, nu bârfim.
 - _____ Dacă vorbim despre calitățile și defectele unei persoane în același timp, nu bârfim.
 - _____ Bârfa a devenit un obicei în societatea noastră, iar noi trebuie să ne dezvoltăm disciplina de a o evita.
 - _____ Dacă cel ce ascultă promite să nu repete ceea ce spunem despre o altă persoană, bârfa nu este dăunătoare.
 - _____ Bârfa este unul dintre cei mai mari dușmani ai unității.
 - _____ Dacă dobândim obiceiul de a vorbi despre alți oameni tot timpul, suntem în pericol de a cădea pradă bârfei.
 - _____ Când se discută despre capacitățile avute de diferite persoane la o întâlnire a Adunării Spirituale Locale pentru a desemna membrii unui comitet, este bârfă.
 - _____ Când avem dorința să bârfim, trebuie să ne gândim la propriile noastre defecte.
 - _____ Când știm că o persoană face ceva care dăunează Credinței, trebuie să discutăm despre acest lucru cu membrii comunității.
 - _____ Când știm că o persoană face ceva care dăunează Credinței, trebuie să informăm numai Adunarea Spirituală Locală.
 - _____ Nu este greșit pentru un cuplu căsătorit să vorbească între ei despre defectele altor oameni din moment ce nu trebuie să aibă secrete unul față de celălalt.

SECȚIUNEA 9

Scopul acestei unități, așa cum s-a menționat la început, este de a-i ajuta pe participanți în eforturile lor de a-și dezvolta și consolida obiceiul de a citi zilnic pasaje din Sfintele Scrieri și de a reflecta asupra sensului lor. Citirea versetelor lui Dumnezeu în fiecare dimineață și seară este o învățătură a lui Bahá'u'lláh care favorizează dezvoltarea noastră spirituală. Sunteți încurajați să vă întipăriți în memorie următorul pasaj, care ne amintește de darurile pe care le primim, prin îndeplinirea acestei obligații.

„Cufundați-vă în oceanul cuvintelor Mele ca să-i pătrundeți tainele și să descoperiți toate perlele înțelepciunii ce zac ascunse în adâncurile sale.”²⁰

Acum, odată ajunși la finalul acestei unități, poate doriți să aveți una dintre cărțile lui Bahá'u'lláh și să citiți din ea în fiecare zi. „Cuvinte tainice” este o alegere potrivită pentru început.

BIBLIOGRAFIE

1. Bahá'u'lláh, citat în Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice*, (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006), pag. 36-37.
2. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, CXXXIX.
3. Bahá'ulláh, *Cuvinte tainice*, arabă, nr. 31.
4. *Ibid.*, persană, nr. 5.
5. *Ibid.*, persană, nr. 69.
6. 'Abdu'l-Bahá, citat de Shoghi Effendi în *The Advent of Divine Justice*, pag. 39.
7. *Ibid.*
8. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, CXXXVI.
9. *Tabletele lui Bahá'u'lláh revelate după Kitáb-i-Aqdas*, nr. 9.5, pag. 132.
10. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, CXXXVII.
11. *Ibid.*, CXXXII.
12. Testamentul lui 'Abdu'l-Bahá.
13. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, V.
14. 'Abdu'l-Bahá, *Cuvântări la Paris oferite de 'Abdu'l-Bahá în 1911*, (1995), pag. 3.
15. *Ibid.*, pag. 12.
16. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, CXXV.
17. Bahá'ulláh, *Cuvinte tainice*, arabă, nr. 27.
18. *Ibid.*, persană, nr. 44.
19. *Ibid.*, arabă, nr. 26.
20. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, LXX.

Rugăciunea

Scop

Să reflectăm asupra semnificației rugăciunii și să ne consolidăm obiceiul de a ne ruga în mod regulat

SECȚIUNEA 1

Cursurile Institutului Ruhi au menirea de a ajuta participanții să meargă pe o cale de slujire. Mergem pe această cale impulsionați de sentimentul unui dublu scop – să creștem spiritual și intelectual și să contribuim la transformarea societății. Aceste două aspecte ale scopului nostru sunt inseparabile. Într-un pasaj Bahá'u'lláh ne îndeamnă:

„Nu fiți preocupați numai de grijile voastre proprii; îndreptați-vă gândurile spre ceea ce va îmbunătăți soarta omenirii și va purifica inimile și sufletele oamenilor.”¹

Într-un alt pasaj, El arată clar:

„...scopul pentru care oamenii muritori au pășit din neant în lumea existenței, este ca să lucreze la îmbunătățirea lumii și să trăiască împreună, unii cu alții, în înțelegere și armonie.”²

În legătură cu starea noastră interioară, El declară:

„O inimă pură este ca o oglindă; curăț-o cu sclipirea dragostei și a îndepărtării de tot, în afară de Dumnezeu, pentru ca în ea, adevăratul soare să poată străluci și eterna dimineață să se poată ivi.”³

Iar ‘Abdu’l-Bahá ne spune:

„Inimile voastre trebuie să fie pure și intențiile voastre sincere pentru a putea deveni destinatari ai darurilor divine.”⁴

1. Care ar trebui să fie punctul central al gândurilor și preocupărilor noastre?

2. Cu ce scop am pășit din neant în lumea existenței? _____

3. Cu ce ar trebui să curățăm oglinda inimii noastre? _____

4. Care sunt unele dintre calitățile care atrag darurile divine? _____

5. Este vreuna dintre următoarele afirmații adevărată?
- Mai întâi ar trebui să ai grijă de tine și apoi poți să ai grijă de ceilalți.
 - Dacă îi vei ajuta întotdeauna pe ceilalți, vei ajunge să pierzi din vedere propriile obiective.
 - Cel mai apropiat prieten al tău ești tu însuși.
 - Lucrul cel mai important este să afli ce te face fericit.
 - Urmărește-ți visele și ele îți vor aduce fericirea.
 - Poți să faci orice, atâta timp cât nu rănești pe nimeni.
 - Este acceptabil ca motivele tale să fie egoiste, atâta timp cât faci unele lucruri bune.

SECȚIUNEA 2

Convingerea centrală a dublului nostru scop este aceea că noi toți am fost creați nobili. Bahá'u'lláh spune:

„O, fiu al spiritului! Te-am creat bogat, de ce te cobori în sărăcie? Nobil te-am făcut, de ce te înjosești? Din esența cunoașterii ți-am dat ființă, de ce cauți iluminare la altul decât la Mine? Din lutul iubirii te-am modelat, cum de te ocupi cu altcineva? Întoarce-ți privirea către tine însuși, ca să Mă poți găsi stând în tine, tare, puternic și de sine-stătător.”⁵

Completarea spațiilor goale din fragmentul de mai jos vă va ajuta să reflectați la acest citat.

„O, fiu al spiritului! Te-am creat _____, de ce te _____ în _____
 _____? _____ te-am _____, de ce te _____? Din _____
 _____ ți-am dat ființă, de ce _____
 _____ la altul decât la _____? Din lutul _____ te-am _____
 _____, cum de te _____ cu _____? Întoarce-ți _____
 _____ către _____, ca să _____ poți găsi stând
 în tine, _____, _____ și _____.”

Pentru a fi fideli nobleții sufletelor noastre, trebuie să ne întoarcem către Sursa ființei noastre și să căutăm iluminare la El. Una dintre cele mai bune căi de a realiza acest lucru este rugăciunea. Shoghi Effendi, Păzitorul Credinței, ne spune că obiectivul principal al acesteia este „progresul individual și al societății, prin dobândirea de virtuți și forță spirituală. În primul rând trebuie hrănit sufletul omului și rugăciunea este cea care poate cel mai bine oferi hrană spirituală.”⁶

SECȚIUNEA 3

Dumnezeu este Cel Atotcunoscător, Cel Atotînțelept. El ne-a creat și știe ce este în inimile noastre și ce este cel mai bine pentru noi. El nu are nevoie de rugăciunile noastre. Atunci de ce ne rugăm?

‘Abdu’l-Bahá afirmă:

„În cea mai înaltă rugăciune oamenii nu se roagă decât din dragoste pentru Dumnezeu, nu pentru că se tem de El sau de iad, nici pentru că nădăjduiesc să dobândească darurile Lui sau raiul... Când un om se îndrăgostește, nu se poate opri din rostirea numelui ființei iubite. Cu atât este mai greu să înceteze a rosti Numele lui Dumnezeu când a ajuns să-L iubească... Omul spiritual nu găsește încântare în nimic, decât în pomenirea lui Dumnezeu.”⁷

Și, ca răspuns la o întrebare, El explică:

„Dacă un prieten simte dragoste pentru altul, nu este firesc să dorească s-o spună? Deși știe că prietenul își dă seama de iubirea lui, nu îi va plăcea să i-o spună?... Este adevărat că Dumnezeu cunoaște dorințele tuturor inimilor, dar imboldul de a se ruga este ceva firesc și izvorăște din dragostea omului pentru Dumnezeu.”⁸

1. Completați următoarele propoziții:
 - a. În _____ rugăciune, noi nu _____ decât din _____ pentru Dumnezeu, nu pentru că ne temem de El sau de _____, nici pentru că nădăjduim să dobândim _____ Lui sau _____.
 - b. Când ne _____ de altă ființă umană nu ne putem _____ din rostirea _____. Cu atât este mai _____ să încetăm _____ Numele lui _____ când am ajuns să-L _____.
 - c. O persoană spirituală nu găsește _____ în nimic altceva în afară de _____ lui Dumnezeu.
2. De ce ne rugăm? _____

3. Ce înseamnă expresia „pomenirea lui Dumnezeu”? _____

4. Care este dorința cea mai aprinsă a unei persoane care iubește pe alta? _____

5. Din ce izvorăște imboldul de a ne ruga? _____

SECȚIUNEA 4

Într-o rugăciune revelată de Bahá'u'lláh, citim:

„Te rog fierbinte... să faci din rugăciunea mea un foc care să mistuie vălurile ce m-au despărțit de frumusețea Ta și o lumină care să mă conducă spre oceanul Prezenței Tale.”⁹

În aceeași rugăciune Îi cerem lui Dumnezeu:

„Fă din rugăciunea mea, o, Domnul meu, o fântână de ape vii prin care să pot trăi atât cât va dura suveranitatea Ta, și să te pot pomeni în fiecare lume dintre lumile Tale.”¹⁰

1. În ce sens rugăciunea poate fi ca un foc? Ce mistuie ea? _____

2. Menționați câteva văluri care ne despart de Dumnezeu: _____

3. Poate rugăciunea să fie ca o lumină? Spre ce ne conduce ea? _____

4. Poate rugăciunea fi ca o fântână de ape vii? Ce dăruiește ea sufletului nostru? _____

SECȚIUNEA 5

Citiți următoarele cuvinte ale lui ‘Abdu’l-Bahá și reflectați asupra lor:

„Nu este nimic mai dulce în lumea existenței decât rugăciunea. Omul trebuie să trăiască într-o dispoziție de rugăciune. Cea mai binecuvântată stare este cea a rugăciunii și a implorării. Rugăciunea este o conversație

cu Dumnezeu. Cea mai mare realizare sau cea mai dulce stare nu este alta decât conversația cu Dumnezeu. Ea generează spiritualitate, generează o stare de conștiență și sentimente celeste, zămislește noi atracții către Împărăție și dă naștere sensibilităților unei inteligențe superioare.”¹¹

1. Care este cea mai dulce stare din lumea existenței? _____

2. Ce înseamnă expresia „dispoziție de rugăciune”? _____

3. Menționați câteva dintre calitățile generate de rugăciune: _____

4. Revedeți citatele pe care le-ați studiat în aceste câteva secțiuni și scrieți cinci fraze despre natura rugăciunii.
 - Rugăciunea este _____
 - Rugăciunea este _____
 - Rugăciunea este _____
 - Rugăciunea este _____
 - Rugăciunea este _____

SECȚIUNEA 6

Citiți următoarele cuvinte din Bahá'u'lláh și meditați asupra lor:

„Intonează, o, slujitorul Meu, versetele lui Dumnezeu care au fost primite de tine, așa cum sunt intonate de cei care s-au apropiat de El, pentru ca dulceața melodiei tale să-ți înflăcăreze sufletul și să atragă inimile tuturor oamenilor. Oricine recită, în intimitatea camerei sale, versetele revelate de Dumnezeu, îngerii răzleți ai Celui Atotputernic vor răspândi în depărtare mireasma cuvintelor rostite de gura sa și vor face ca inima fiecărui om drept să tresalte. Deși el ar putea, la început, să nu fie conștient de efectul ei, totuși virtutea harului trebuie că-și va exercita mai devreme sau mai târziu influența asupra sufletului său. Astfel au fost tainele Revelației lui Dumnezeu decretate în virtutea Voinței Celui Care este Sursa forței și înțelepciunii.”¹²

1. Ce înseamnă cuvântul „a intona”? _____

2. Cum ar trebui să intonăm versetele lui Dumnezeu? _____

3. Ce înseamnă cuvântul „a recita”? _____

4. Ce înseamnă cuvântul „a răspândi”? _____

5. Ce efect va avea dulceața melodiei noastre asupra propriilor noastre suflete? _____
6. Ce efect va avea dulceața melodiei noastre asupra inimilor celorlalți? _____

SECȚIUNEA 7

Poate doriți să memorați următoarele două fragmente dintr-o rugăciune revelată de Bahá'u'lláh:

„O, Dumnezeule, Dumnezeul meu! Nu te uita la speranțele și faptele mele, ci mai degrabă uită-Te la voința Ta care a cuprins cerurile și pământul. Pe Numele Tău Cel Mai Măreț, o, Tu, Domn al tuturor națiunilor! N-am dorit decât ceea ce Tu ai dorit, și nu iubesc decât ceea ce Tu iubești.”¹³

„Prea înalt ești Tu pentru ca lauda celor ce-Ți sunt aproape să se înalțe spre cerul apropierii de Tine, sau pentru ca păsările inimilor celor ce-Ți sunt devotați să ajungă la pragul porții Tale. Adevăresc că ai fost sanctificat mai presus de toate atributele și sfânt mai presus de toate numele. Niciun Dumnezeu nu există în afară de Tine, Cel Mai Înălțat, Cel Atotglorios.”¹⁴

SECȚIUNEA 8

‘Abdu’l-Bahá afirmă:

„Se cuvine ca slujitorul să se roage și să caute susținerea lui Dumnezeu, să solicite și să implore ajutorul Său. Astfel va atinge rangul servituții, iar Dumnezeu va hotărî ceea ce dorește, pe măsura înțelepciunii Sale desăvârșite.”¹⁵

Și El explică:

„Spiritul are influență; rugăciunea are efect spiritual. Astfel, ne rugăm: «O, Dumnezeu! Vindecă-l pe acest bolnav!» Poate Dumnezeu va răspunde. Contează cine se roagă? Dumnezeu va răspunde rugăciunii fiecărui slujitor dacă acea rugămintă este arzătoare. Îndurarea Sa este vastă, nelimitată. El răspunde rugăciunilor tuturor slujitorilor Săi. El răspunde rugăciunii acestei plante. Planta se roagă în mod potențial: «O, Dumnezeule! Trimite-mi ploaie!» Dumnezeu răspunde rugăciunii, iar planta crește. Dumnezeu va răspunde oricui.”¹⁶

Este firesc ca în rugăciunile noastre să Îl rugăm pe Dumnezeu să răspundă nevoilor noastre. Astfel, ne rugăm pentru sănătatea noastră și sănătatea celor dragi, ne rugăm pentru progresul spiritual și material al familiilor noastre și ne rugăm pentru călăuzire. Cerem tărie, credință și confirmări pe calea slujirii. Când ne rugăm la Dumnezeu, ar trebui să ne amintim, desigur, că scopul nostru în viață este alinierea voinței noastre cu Voința Lui. Prin urmare, trebuie să ne rugăm ca Voia Lui să fie făcută și să fim gata să ne supunem ei. Dacă vă veți întipări în memorie următoarele cuvinte ale lui ‘Abdu’l-Bahá, ele vor fi pentru voi, în fiecare moment, o sursă de bucurie și de siguranță:

„O tu, cel care îți îndrepti fața către Dumnezeu! Închide-ți ochii la toate celelalte lucruri și deschide-ți-i către tărâmul Celui Atotglorios. Întreabă-L orice dorești, doar pe El; caută tot ce cauți, doar de la El. Cu o privire El împlinește o sută de mii de speranțe, cu o uitătură El tămăduiește o sută de mii de boli incurabile, cu o înclinare a capului El pune balsam pe orice rană, cu o aruncătură de ochi El eliberează inimile de cătușele durerii. El înfăptuiește ceea ce înfăptuiește și ce putem noi face? El își duce la îndeplinire Voința, El orânduiește ceea ce Îi place. Atunci mai bine pentru tine să îți pleci capul cu supunere și să îți pui încrederea în Domnul Atotmilostiv.”¹⁷

SECȚIUNEA 9

Din tot ce am studiat până acum, este clar că întoarcerea către Dumnezeu în rugăciune este o cerință vitală a unei vieți spirituale. Este nespun de dulce să te rogi la Dumnezeu la scurt timp după ce te trezești dimineața și noaptea înainte de a merge la culcare. Timpul pe care îl petrecem rugându-ne în fiecare zi și numărul de rugăciuni pe care le spunem depind de nevoile noastre și de setea noastră spirituală. De fiecare dată, putem alege dintre numeroasele rugăciuni revelate de Bahá’u’lláh, Báb și ‘Abdu’l-Bahá. De aceea, Bahá’u’lláh a revelat trei rugăciuni obligatorii zilnice. Shoghi Effendi spune:

„Rugăciunile obligatorii zilnice sunt trei la număr. Cea mai scurtă este formată dintr-un singur verset care trebuie recitat o dată la fiecare douăzeci și patru de ore, la amiază. Cea medie, care începe cu cuvintele: «Dumnezeu adeverește că nu există niciun alt Dumnezeu în afară de El», trebuie recitată de trei ori pe zi, dimineața, la prânz și seara. Această rugăciune este însoțită de anumite mișcări și gesturi fizice. Rugăciunea lungă, care este cea mai elaborată dintre cele trei, trebuie recitată o singură dată în intervalul de douăzeci și patru de ore, dar și când cineva se simte înclinat să facă acest lucru.

Credinciosul este în întregime liber să aleagă oricare dintre aceste trei rugăciuni, dar este obligat să recite una dintre ele, în conformitate cu toate indicațiile specifice care o însoțesc.”¹⁸

Și continuă:

„Aceste rugăciuni obligatorii zilnice, împreună cu alte câteva rugăciuni specifice, precum Rugăciunea de însănătoșire, Tableta lui Aḥmad, au fost investite de Bahá'u'lláh cu o putere și o semnificație deosebită și ar trebui, prin urmare, să fie acceptate ca atare și să fie recitate de credincioși cu indiscutabilă credință și încredere, pentru ca prin ele să poată intra într-o comuniune mult mai strânsă cu Dumnezeu și să se identifice pe deplin cu legile și preceptele Sale.”¹⁹

Cele trei rugăciuni obligatorii revelate de Bahá'u'lláh sunt spuse individual. Genul de rugăciune congregațională în care o rugăciune zilnică obligatorie este recitată de un grup, conform unui anumit ritual, nu există în Credința Baháí. Rugăciunea pentru răposați este singura rugăciune congregațională prescrisă de legea baháí. Ea trebuie recitată înainte de înhumare de unul dintre cei prezenți, în timp ce ceilalți membri ai grupului stau în picioare, în tăcere.

1. Ce înseamnă cuvântul „obligatoriu”? _____

2. Câte rugăciuni obligatorii zilnice a revelat Bahá'u'lláh? _____

3. Ar trebui să recităm toate cele trei rugăciuni în fiecare zi? _____
4. Dacă alegem să spunem Rugăciunea obligatorie lungă, de câte ori ar trebui să o spunem în fiecare zi? _____
5. De câte ori ar trebui să spunem Rugăciunea obligatorie medie, dacă o alegem pe aceasta? _____

6. De câte ori ar trebui să spunem Rugăciunea obligatorie scurtă? _____
7. Menționați câteva dintre rugăciunile care au o putere specială: _____

8. Memorați Rugăciunea obligatorie scurtă, dacă nu ați făcut-o deja:
„Stau mărturie, o, Dumnezeul meu, că m-ai creat ca să Te cunosc și să te slăvesc. Adevăresc, în clipa aceasta, neputința mea și puterea Ta, sărăcia mea și bogăția Ta.
Nu există niciun alt Dumnezeu în afară de Tine, Ajutorul în Primejdie, Cel De Sine Stătător.”²⁰
9. Ce adevărim în această rugăciune? _____

SECȚIUNEA 10

Ar trebui să ne amintim că, pe lângă binecuvântările pe care le primim prin respectarea legii rugăciunii obligatorii și hrana pe care o obținem din spunerea altor rugăciuni, în mod individual, sufletele noastre sunt înălțate atunci când auzim rugăciuni recitate în adunări, fie ele mari sau mici. Bahá'u'lláh ne spune:

„Adunați-vă cu cea mai mare bucurie și prietenie și recitați versetele revelate de Domnul milostiv. Prin aceasta, porțile cunoașterii adevărate se vor deschide înaintea ființei voastre lăuntrice și vă veți simți sufletele înzestrate cu statornicie, iar inimile, emanând de fericire.”²¹

Pentru noi toți este o mare bucurie aflarea faptului că, în întreaga lume, adunările devoționale în care prieteni și vecini se reunesc pentru a comunica cu Dumnezeu se înmulțesc cu miile. Casa Universală a Dreptății scrie:

„Întâlnirile devoționale sunt ocazii la care orice suflet participă, inspiră miremele cerești, simte dulceața rugăciunii, meditează asupra Cuvântului Creator, se lasă transportat pe aripile spiritului și intră în comuniune cu Cel Îndrăgit. Sunt generate sentimente de camaraderie și o cauză comună, îndeosebi în conversațiile elevate spiritual care se petrec natural în astfel de momente și cu ajutorul cărora «cetatea inimii umane» poate fi deschisă.”²²

Când simțim imboldul să ne rugăm, așteptăm liniștiți un moment, pentru

a ne curăța mințile de lucrurile acestei lumi. În timp ce ne rugăm, ne concentrăm gândurile asupra lui Dumnezeu. După ce am recitat rugăciuni, rămânem tăcuți pentru un timp și nu trecem brusc la o altă activitate. Același lucru este valabil și atunci când ascultăm rugăciunile oferite de alții în cadrul unei întâlniri. În astfel de ocazii, păstrăm o atitudine de rugăciune și urmărim îndeaproape cuvintele, ca și cum ne-am ruga noi înșine.

1. Cu ce spirit ar trebui să ne adunăm când recităm versetele lui Dumnezeu?

2. Care va fi efectul faptului că ne-am întâlnit pentru a recita versetele lui Dumnezeu? _____

3. Întâlnirile devoționale sunt ocazii la care orice suflet
- _____ ,
- _____ ,
- _____ ,
- _____ ,
- _____ și
- _____ .
4. Ce fel de sentimente sunt generate la întâlnirile devoționale? _____

5. Care este efectul conversațiilor elevate spiritual care se petrec în mod natural la întâlnirile devoționale? _____

6. Scrieți câteva cuvinte despre atitudinea respectuoasă pe care ar trebui să o arătăm atunci când ne rugăm, fie singuri, fie în cadrul unei întâlniri.

SECȚIUNEA 11

Prima unitate a acestei cărți s-a concentrat pe obiceiul de a citi zilnic pasaje din Scrieri și de a cugeta la sensul lor. Ați reflectat aici asupra semnificației rugăciunii și, prin urmare, v-ați consolidat obiceiul de a vă ruga zilnic. Secțiunea anterioară v-a supus atenției importanța devoțiunii colective. Tot ceea ce ați studiat până acum v-a pregătit să întreprindeți, dacă doriți, un prim act pe calea serviciului: găzduirea unei întâlniri devoționale.

Ca prim pas, poate doriți să memorați mai multe rugăciuni și să găsiți o ocazie de a le împărtăși cu câțiva prieteni. În același timp, v-ați putea asigura că participați la cel puțin o întâlnire devoțională în comunitatea voastră și că vă numărați printre susținătorii ei entuziaști. În cele din urmă, puteți decide să găzduiți singuri o întâlnire devoțională, invitându-vă prietenii, membrii familiei și vecinii să se adune în mod regulat pentru a oferi rugăciuni și a se bucura unii de compania celorlalți. De multe ori se întâmplă ca doi sau trei participanți la acest curs să înceapă împreună o astfel de întâlnire devoțională.

După cum vă puteți imagina, nu există formule privind modul în care trebuie organizată o întâlnire devoțională. Dar ea este în mod clar o adunare de prieteni în care se oferă rugăciuni, se citesc pasaje din Scrieri și au loc conversații înălțătoare – toate într-o atmosferă deosebită, spirituală. Puteți spune câteva cuvinte despre fiecare dintre ideile următoare, în contextul găzduirii unei întâlniri devoționale?

Trimiterea unor invitații călduroase și pline de iubire: _____

Crearea unui mediu primitor: _____

Menținerea unei atmosfere de reverență: _____

Promovarea unei prietenii pline de voieșie: _____

Încurajarea conversației elevate spiritual: _____

BIBLIOGRAFIE

1. Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh, XLIII.
2. Bahá'u'lláh, în *Trustworthiness: A Compilation of Extracts from the Bahá'í Writings*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (London: Bahá'í Publishing Trust, 1987), no. 21, p. 5.
3. *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018), no. 2.43, p. 31.
4. Dintr-o adresare oferită pe 5 mai 1912, publicată în *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), p. 127.
5. Bahá'ulláh, Cuvinte tainice, arabă, nr. 13.
6. Dintr-o scrisoare datată 8 decembrie 1935 scrisă din partea lui Shoghi Effendi, publicată în *Prayer and Devotional Life: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2019), no. 71, p. 31.
7. Cuvintele lui 'Abdu'l-Bahá, citat de J. E. Esslemont în Bahá'u'lláh și Era nouă.
8. Ibid.
9. Bahá'u'lláh, în *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002, 2017 printing), pp. 7–8.
10. Ibid., p. 9.
11. Cuvintele lui 'Abdu'l-Bahá, citat în *Star of the West*, vol. 8, no. 4 (17 May 1917), p. 41.
12. Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh, CXXXVI.
13. Bahá'u'lláh, în *Bahá'í Prayers*, pp. 8–9.
14. Ibid., p. 12.
15. 'Abdu'l-Bahá, în *Prayer and Devotional Life*, no. 24, p. 7.
16. Dintr-o cuvântare oferită de 'Abdu'l-Bahá pe 5 august 1912, publicată în *The Promulgation of Universal Peace*, p. 345.
17. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), no. 22.1, pp. 75–76.
18. Dintr-o scrisoare datată 10 ianuarie 1936 scrisă din partea lui Shoghi Effendi, publicată în *Prayer and Devotional Life*, no. 61, p. 25.

19. Dintr-o scrisoare datată 10 ianuarie 1936 scrisă din partea lui Shoghi Effendi, citată în Bahá'í Prayers, p. 301.
20. Bahá'u'lláh, în Bahá'í Prayers, p. 4.
21. Bahá'u'lláh, în Prayer and Devotional Life, no. 68, p. 29.
22. Dintr-un mesaj datat 29 decembrie 2015, publicat în Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006–2016 (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017), no. 35.49, p. 232.

Viața și moartea

Scop

Să înțelegem că viața nu constă doar în schimbările și întâmplările acestei lumi, ci își găsește adevărata semnificație în dezvoltarea sufletului

SECȚIUNEA 1

Sufletul uman este înălțat deasupra materiei și a lumii fizice. Într-una din cuvântările Sale, 'Abdu'l-Bahá explică:

„Aceste trupuri materiale sunt compuse din atomi; când acești atomi încep să se separe, apare procesul de descompunere, apoi survine ceea ce noi numim moarte...

Cu sufletul situația este diferită. Sufletul nu este o combinație de elemente, nu este compus dintr-o multitudine de atomi, ci este făcut dintr-o singură substanță indivizibilă și, prin urmare, este veșnic. El este complet în afara ordinii creației fizice; este nemuritor!”¹

1. Ce înseamnă „compus din”? _____
2. Este sufletul omenesc compus din diverse elemente, precum trupurile materiale? _____
3. Este sufletul omenesc o entitate fizică? _____

SECȚIUNEA 2

Într-o scrisoare scrisă în numele Păzitorului se afirmă că „sufletul omului intră în existență la concepție”.² Răspunzând la o întrebare despre sensul cuvântului „concepție”, Casa Universală a Dreptății remarcă:

„În Scrierile bahá'í nu s-a descoperit nimic care să explice cu exactitate momentul biologic și natura evenimentului descris drept «concepție». Utilizarea termenului într-un context medical pare, de asemenea, imprecisă. Într-adevăr, o înțelegere a concepției este că ea coincide cu fertilizarea; o alta, însă, este că ea apare după fertilizare și implantare, la începutul sarcinii. Prin urmare, s-ar putea să nu fie posibil de știut când are loc asocierea sufletului cu forma materială și astfel de întrebări pot fi insolubile pentru gândirea sau investigația umană, deoarece ele se referă la misterele lumii spirituale și la natura sufletului însuși.”³

1. Când intră în existență sufletul uman? _____
2. Termenul „concepție” implică un moment biologic precis? _____

SECȚIUNEA 3

Legătura dintre suflet și corp nu este materială; sufletul nu intră și nu părăsește trupul și nu ocupă spațiu fizic. Asocierea sa cu corpul este similară cu cea a unei lumini cu o oglindă care o reflectă. Lumina care apare în oglindă nu se află în interiorul ei. În mod similar, sufletul nu se află în interiorul trupului. Așa cum indică ‘Abdu’l-Bahá,

„sufletul rațional sau spiritul omenesc nu trăiește în trup, aflându-se în interiorul lui – adică nu intră în el; căci aflarea în interiorul lucrurilor și intrarea sunt caracteristice trupurilor, iar sufletul rațional este consfințit mai presus de acest lucru. El nu a intrat niciodată în acest trup în primul rând, ca mai apoi să ceară, la plecarea din el, un alt sălaș. Nu, legătura spiritului cu trupul este precum legătura dintre această lampă și o oglindă. Dacă oglinda este netedă și desăvârșită, lumina lămpii apare acolo, iar dacă oglinda este spartă și prăfuită, lumina rămâne ascunsă.”⁴

1. Completați spațiile goale din propozițiile de mai jos.
 - a. Sufletul rațional sau _____ nu trăiește în trup, aflându-se în interiorul lui – adică sufletul nu _____ .
 - b. _____ sau spiritul omenesc nu intră în corp; căci aflarea în interiorul lucrurilor și intrarea sunt _____ , iar sufletul rațional este _____ .
 - c. Sufletul niciodată nu a _____ în primul rând, ca mai apoi să ceară, la plecarea din el, _____ .
 - d. Legătura spiritului cu trupul este precum legătura dintre o _____ .
 - e. Dacă oglinda este netedă și desăvârșită, _____ apare acolo.
 - f. Dacă oglinda este spartă și prăfuită, _____ .
2. Pe baza a ceea ce am studiat până acum, determinați dacă următoarele afirmații sunt adevărate:
 - _____ Sufletul nu aparține lumii fizice.
 - _____ Sufletul este în interiorul trupului.
 - _____ Trupul este proprietarul sufletului.

_____ Sufletul este nemuritor.

_____ Individul își începe existența atunci când sufletul se asociază cu embrionul.

_____ Viața începe atunci când individul se naște în această lume.

_____ Existența materială a individului continuă după moarte.

_____ Viața constă în lucrurile care ni se întâmplă în fiecare zi.

3. Folosiți-vă de imaginea unei lumini și a unei oglinzi pentru a descrie relația dintre suflet și corp: _____

SECȚIUNEA 4

Există o relație specială între suflet și trup, care împreună alcătuiesc o ființă umană. Această relație se menține doar pe durata unei vieți muritoare. Atunci când asocierea dintre ele încetează, fiecare se întoarce la originea sa – trupul în lumea țărânei și sufletul în lumile spirituale ale lui Dumnezeu, unde continuă să progreseze. ‘Abdu’l-Bahá afirmă:

„Spiritul omenesc are un început, dar nu are sfârșit; durează veșnic.”⁵

Într-una dintre cuvântările Sale, El clarifică:

„Spiritul nu are nevoie de trup, dar trupul are nevoie de spirit, altfel nu poate trăi. Sufletul poate trăi fără trup, dar trupul fără suflet moare.”⁶

Și Păzitorul explică:

„În ceea ce privește sufletul omului: potrivit Învățăturilor bahá’í, sufletul uman începe cu formarea embrionului uman și continuă să se dezvolte și să treacă prin etape interminabile ale existenței, după separarea sa de trup. Progresul său este, astfel, infinit.”⁷

1. Având în vedere citatele de mai sus, răspundeți la următoarele întrebări:
- Are trupul nevoie de suflet? _____
 - Are sufletul nevoie de trup? _____
 - Ce se întâmplă cu legătura dintre trup și suflet atunci când murim? _____

d. Ce se întâmplă cu sufletul după moarte? _____

e. Cât durează progresul sufletului? _____

f. Când se termină viața? _____

2. Decideți care dintre următoarele afirmații sunt în concordanță cu ceea ce am studiat în aceste secțiuni:

_____ Moartea este o pedeapsă.

_____ Legătura dintre trup și suflet se menține doar pe durata unei vieți muritoare.

_____ Trupul este capabil de progres etern.

_____ Sufletul va progresa pentru totdeauna.

_____ Moartea este sfârșitul vieții.

_____ Va veni o Zi a Judecării, când trupurile noastre se vor ridica din morminte.

_____ La moarte, sufletul dobândește mai multă libertate decât a avut înainte.

_____ Viața se încheie odată cu moartea.

_____ Ar trebui să ne temem de moarte.

_____ Mâncarea, hainele, odihna și recreerea sunt necesare sufletului.

_____ Sufletul obosește pe măsură ce corpul își consumă energia.

_____ Sufletul nu este afectat de boală sau de slăbiciunea trupului.

_____ Ființa umană va avea nevoi fizice și după moarte.

SECȚIUNEA 5

Am văzut că sufletul nu ocupă spațiu fizic și nu funcționează în conformitate cu legile naturii, precum entitățile materiale. Sufletul își exercită influența în lume prin intermediul trupului, dar acesta nu este singurul mijloc prin care sufletul își manifestă puterea. Bahá'u'lláh declară:

„Adevărat vă spun, sufletul omenesc este înălțat mai presus de orice fel de plecare sau retragere. El este nemișcat și totuși își ia zborul; se mișcă și totuși este nemișcat.”⁸

Și ‘Abdu’l-Bahá ne spune:

„Să știți că influența și percepția spiritului omenesc au două accepții, adică au două moduri de operare și înțelegere. Unul este prin mijlocirea mecanismelor și organelor trupești. Astfel, vederea se exercită prin ochi, auzul prin ureche, vorbitul este mijlocit de gură...

Celălalt mod al influenței și acțiunii spiritului este fără ajutorul mecanismelor și organelor trupești.”⁹

1. Completați spațiile goale din următoarele propoziții:
 - a. Sufletul omenesc este înălțat mai presus de orice fel de _____ sau _____ .
 - b. El este _____ și totuși _____ .
 - c. Se _____ și totuși este _____ .
2. Descrieți cele două moduri prin care sufletul percepe și își exercită influența în această lume: _____

3. Puteți da exemple de cum își exercită sufletul influența și acțiunea fără a se folosi de mecanismele trupești? _____

SECȚIUNEA 6

Acum, în lumina discuției din secțiunile precedente, citiți următorul pasaj din Scrierile lui Bahá’u’lláh:

„Află că sufletul omului este deasupra tuturor infirmităților trupului și minții și independent de ele. Dacă un om bolnav dă semne de slăbiciune, aceasta se datorează opreliștilor ce se interpun între sufletul și trupul său, deoarece sufletul în sine rămâne neafectat de suferințele trupești. Gândiți-vă la lumina unei lămpi. Deși un obiect extern poate interfera cu strălucirea sa, lumina însăși continuă să strălucească cu o putere nediminuată. La fel, orice boală care afectează corpul uman este un

obstacol care împiedică sufletul să-și manifeste puterea și tăria inerente lui. Atunci când părăsește însă trupul, sufletul va radia o asemenea forță și își va revela într-o asemenea măsură influența, încât nicio putere de pe pământ nu i se va putea asemui. Orice suflet curat, purificat și sfințit va fi înzestrat cu o putere uriașă și va cunoaște o bucurie nemărginită.”¹⁰

1. Explicați cu propriile cuvinte cum sufletul rămâne neafectat de infirmitățile corpului sau minții și ce va deveni evident la separarea sa de corp.

2. Ne vom menține individualitatea după moartea corpurilor noastre fizice?

SECȚIUNEA 7

Bahá'u'lláh ne spune:

„Și acum referitor la întrebarea ta privind sufletul omului și supraviețuirea lui după moarte. Să știi cu adevărat că sufletul, după despărțirea sa de trup, va continua să progreseze până când va ajunge în prezența lui Dumnezeu, într-o stare și o condiție pe care nici trecerea erelor și a secolelor, nici schimbările și întâmplările acestei lumi, nu le vor putea altera. El va dăinui atât cât va dăinui Împărăția lui Dumnezeu, suveranitatea Sa, stăpânirea și forța Sa. El va manifesta semnele lui Dumnezeu și atributele Sale, și va revela bunătatea Sa plină de iubire și mărinimia Sa.”¹¹

1. Cât timp va continua să progreseze sufletul după moartea fizică? _____

2. În ce stare își va continua sufletul călătoria lui eternă pentru a ajunge în prezența lui Dumnezeu? _____

3. Care sunt unele dintre atributele și semnele pe care sufletul le va manifesta în acea stare? _____

-
4. Pe baza a ceea ce am studiat până acum, stabiliți dacă următoarele propoziții sunt adevărate:

- _____ Împărăția lui Dumnezeu va dura pentru totdeauna.
- _____ Sufletul are capacitatea de a manifesta atributele lui Dumnezeu.
- _____ Rugăciunile pe care le spunem pentru cei răposați nu influențează progresul sufletelor lor.
- _____ Sufletul nu încetează niciodată să existe.

SECȚIUNEA 8

Bahá'u'lláh declară:

„Să știi că fiecare ureche care aude, dacă este păstrată curată și neîntinată, trebuie, în orice moment și din orice direcție, să audă vocea care rostește aceste cuvinte sfinte: «Cu adevărat, noi suntem ai lui Dumnezeu, și la El ne vom întoarce.» Misterele morții fizice a omului și ale întoarcerii sale nu au fost divulgate, și încă rămân necitite...

Moartea îi oferă fiecărui credincios convins cupa care este însăși viața. Îi dăruiește bucurie și este purtătoarea veseliei. Îi conferă darul vieții veșnice.

Cât despre cei care au gustat din rodul existenței pământești a omului, care este recunoașterea singurului Dumnezeu adevărat, preamărită fie gloria Sa, viața lor de apoi este de așa natură încât Noi nu o putem descrie. Cunoașterea ei îi aparține numai lui Dumnezeu, Domnul tuturor lumilor.”¹²

„O, fiu al Celui Suprem! Am făcut din moarte un mesager al bucuriei pentru tine. De ce te jeluiești? Am făcut lumina pentru a-și revărsa splendoarea peste tine. De ce te ascunzi de ea?”¹³

1. Care dintre următoarele afirmații sunt adevărate?

- _____ Sufletul ființei umane vine de la Dumnezeu și la El se va întoarce.
- _____ Toată cunoașterea vieții de după moarte îi aparține lui Dumnezeu.
- _____ Pentru credinciosul convins, moartea este viață.
- _____ Moartea este purtătoarea veseliei.

_____ Toate puterile care ne sunt necesare în această lume sunt dobândite în lumea pântecelui.

_____ Nu este nevoie să ne pregătim pentru viața din lumea următoare.

_____ Lucrurile de care avem nevoie în lumea Împărăției trebuie să fie obținute acolo.

_____ Scopul acestei vieți este dobândirea puterilor necesare vieții în lumea următoare.

_____ Adevărata viață începe când cineva moare și trece în Împărăția divină.

_____ Adevărata viață începe în această lume și continuă după moartea fizică.

2. Care sunt unele dintre capacitățile pe care le primește ființa umană în lumea pântecelui? _____

3. Care sunt unele dintre înzestrările care ar trebui obținute aici pentru viața de după moarte? _____

SECȚIUNEA 10

Bahá'u'lláh proclamă:

„Întreaga datorie a omului în această Zi este de a dobândi acea parte din preaplinul harului pe care Dumnezeu i-a hărăzit-o. De aceea, nimeni să nu dea însemnătate măsurii mai mari sau mai mici a vasului. Porția unora ar putea încăpea în căușul palmei unui om, porția altora ar putea umple o cană, iar a altora chiar un galon.”¹⁵

1. Având în vedere citatul de mai sus, răspundeți la următoarele întrebări:

a. Care este datoria fiecărui individ în această Zi? _____

b. Care sunt câteva dintre binecuvântările pe care le-ați primit de la Dumnezeu? _____

c. La ce se referă cuvântul „vas” în citatul de mai sus? _____

d. De ce nu ar trebui să dăm însemnătate „măsurii mai mari sau mai mici”

a capacității cu care am fost înzestrați? _____

e. Care sunt unele dintre lucrurile care ne împiedică să primim partea noastră din harul lui Dumnezeu? _____

2. Care dintre următoarele afirmații sunt adevărate?

_____ „Măsura mai mare sau mai mică” a capacității noastre se referă la cât de deștepti suntem.

_____ Pentru a-L sluji pe Dumnezeu, trebuie să uităm de slăbiciunile noastre și să ne punem întreaga noastră încredere în El.

_____ Dacă în această lume nu ne dezvoltăm capacitățile pe care Dumnezeu ni le-a acordat, sufletele noastre vor fi firave atunci când vom ajunge în următoarea lume.

SECȚIUNEA 11

Bahá'u'lláh afirmă:

„M-ai întrebat despre natura sufletului. Află, cu adevărat, că sufletul este un semn de la Dumnezeu, o nestemată cerească a cărei realități nici cei mai învățați dintre oameni nu au reușit să o înțeleagă, și a cărei taine nici cea mai ageră minte nu poate spera vreodată să o descopere. Dintre toate lucrurile create, el este primul care proclamă desăvârșirea Creatorului său, primul care recunoaște slava Sa, care aderă la adevărul Său și se pleacă plin de adorație în fața Lui.”¹⁶

1. Completați următoarele propoziții:

a. Sufletul este un _____ de la Dumnezeu.

b. Sufletul este o _____ a cărei _____ nici cei mai învățați nu au reușit să o înțeleagă și a cărei _____ nici cea mai ageră minte, nu poate spera vreodată să _____ .

c. Sufletul este _____ dintre _____ care proclamă _____ .

- d. Sufletul este primul care _____ slava lui Dumnezeu.
- e. Sufletul este primul care _____ adevărul lui Dumnezeu.
- f. Sufletul este primul care _____ plin de adorație în fața lui Dumnezeu.

2. Care dintre următoarele afirmații sunt adevărate?

_____ „A descoperi” înseamnă a afla.

_____ Dintre toate lucrurile create, primul care Îl recunoaște pe Dumnezeu este creierul uman.

_____ „Minte ageră” înseamnă minte ascuțită.

_____ O persoană învățată înțelege misterul sufletului.

_____ Doar marii filosofi pot proclama desăvârșirea lui Dumnezeu.

_____ Nu este necesar să ne gândim la suflet, deoarece nu vom putea niciodată să îl înțelegem.

SECȚIUNEA 12

Bahá'u'lláh declară:

„Voi sunteți asemenea păsării care se avântă, cu toată forța aripilor sale puternice, plină de încredere și voioșie în nemărginirea cerurilor până ce, nevoită să-și potolească foamea, se întoarce tânjind la apa și lutul pământului de sub ea, pentru ca apoi, prinsă în mreaja propriei dorințe, să descopere că nu-și mai poate relua zborul spre tărâmurile de unde a venit. Fără a mai fi în stare să își scuture povara de pe aripile întinate, acea pasăre, mai înainte o locuitoare a cerurilor, este acum silită să caute un loc de viețuit în țărână. Așadar, o, slujitorii Mei, nu vă pângăriți aripile cu lutul îndărătniciei și al dorințelor deșarte și nu lăsați ca ele să vă fie murdărite de colbul invidiei și urii, ca să nu fiți împiedicați să vă avântați în cerurile cunoașterii Mele divine.”¹⁷

1. Completați propozițiile de mai jos.

a. Pasărea la care se referă Bahá'u'lláh în acest citat este _____ .

b. Această pasăre este o locuitoare a _____ .

c. Dacă aripile sale sunt întinate, pasărea este obligată să-și caute adăpost în _____ .

2. Acum răspundeți la următoarele întrebări:

- a. În ce fel „aripile” sufletului devin „întinate”? _____

- b. Care sunt câteva dintre poverile care, precum „apa și lutul pământului”, îngreunează aripile sufletului? _____

- c. Care sunt câteva dintre lucrurile care ne pot împiedica să ne înălțăm în cerurile cunoașterii divine? _____

- d. De ce și-ar schimba un suflet casa cerească pentru praful acestei lumi? _____

3. Stabiliți dacă afirmațiile următoare sunt adevărate:

- _____ Atașamentele lumești împiedică progresul nostru spiritual.
- _____ Îndărătnicia și dorințele deșarte ne împiedică să ne înălțăm în cerurile cunoașterii divine.
- _____ Invidia și ura sunt trăsături naturale ale ființei umane și nu împovărează sufletul.
- _____ Noi putem scăpa de poverile care ne împiedică să trecem prin imensitatea cerurilor, detașându-ne de lucrurile acestei lumi.
- _____ Casa sufletului este în această lume.

SECȚIUNEA 13

Bahá'u'lláh spune:

„După ce a creat lumea și tot ce trăiește și se mișcă în ea, în virtutea Voinței Sale suverane și libere de orice constrângere, El a hotărât să-i confere omului distincția și capacitatea unică de a-L cunoaște și de a-L iubi – o capacitate care trebuie înțeleasă ca fiind impulsul generator și scopul principal al întregii creații... Asupra realității lăuntrice a fiecărui lucru creat El a revărsat lumina unuia dintre numele Sale, făcând din el un receptacol care să cuprindă slava unuia dintre atributele Sale. Asupra realității omului, însă, El a concentrat strălucirea tuturor numelor și atributelor Sale și a făcut din el o oglindă a propriului Său Sine. Dintre

toate creațiile lui Dumnezeu, omul singur a fost ales pentru o asemenea favoare, pentru o binefacere atât de trainică.”¹⁸

1. Completați spațiile goale din propozițiile de mai jos.
 - a. Dumnezeu a hotărât să confere ființei umane distincția și capacitatea unică de _____ .
 - b. Asupra realității lăuntrice a _____ lucru creat Dumnezeu a revărsat lumina _____ , făcând din el un receptacol care să cuprindă slava _____ .
 - c. Asupra realității omului El a concentrat strălucirea _____ și a făcut din el o oglindă a _____ .

2. Acum răspundeți la următoarele întrebări:
 - a. Puteți menționa câteva dintre atributele lui Dumnezeu? _____

 - b. Care sunt câteva dintre atributele lui Dumnezeu pe care sufletul uman le poate reflecta? _____

 - c. Cum se pot manifesta aceste atribute? _____

 - d. Pentru ce favoare specială a fost aleasă ființa umană? _____

3. Care dintre următoarele afirmații sunt adevărate?
 - _____ Ființa umană nu se deosebește de restul creației.
 - _____ Capacitatea de a-L cunoaște pe Dumnezeu și de a-L iubi este impulsul generator și scopul principal care stă la baza întregii creații.
 - _____ Realitatea fiecărui lucru creat este un receptacol care cuprinde unul dintre atributele lui Dumnezeu.
 - _____ Sufletul uman poate reflecta toate atributele lui Dumnezeu.

SECȚIUNEA 14

Bahá'u'lláh ne spune:

„Aceste energii cu care Luceafărul mărinimiei Divine și Sursa călăuzirii cerești a înzestrat realitatea omului zac, însă, în stare latentă în ea, la fel cum flacăra este ascunsă în lumânare și razele de lumină sunt în mod potențial prezente în lampă. Strălucirea acestor energii poate fi înnegurată de dorințe lumești, la fel cum lumina soarelui poate fi ascunsă sub praful și pelicula de impurități care acoperă oglinda. Nici lumânarea, nici lampa nu se pot aprinde doar prin propriile eforturi și nici oglinda nu va putea vreodată să se elibereze singură de pelicula depusă pe ea. Este limpede și evident că, până ce un foc nu va începe să ardă, lampa nu se va aprinde niciodată și că, până ce pelicula nu va fi îndepărtată de pe suprafața oglinzii ea nu va putea niciodată să redea imaginea soarelui și nici să reflecte lumina și gloria lui.”¹⁹

1. Ce înseamnă cuvântul „latent”? _____

2. Care sunt câteva dintre puterile care sunt latente în sufletul uman? _____

3. Ce potențial are o lampă? _____
4. Ce potențial are o oglindă? _____
5. Ce trebuie să îi faci unei lămpi pentru ca ea să poată da lumină? _____

6. Ce trebuie să îi faci unei oglinzi, pentru ca ea să poată reflecta lumina? _____

7. Pot lampa și oglinda să își manifeste singure potențialul? _____
8. Ce legătură putem face între aceste două exemple și condiția sufletului omenesc? _____

9. Cine poate face ca sufletul omului să își manifeste potențialul? _____

SECȚIUNEA 15

Bahá'u'lláh afirmă:

„Ușa cunoașterii Ființei Străvechi a fost dintotdeauna, și va continua pe vecie să fie închisă în fața oamenilor. Nicio înțelegere omenească nu va dobândi vreodată acces la curtea Sa sfântă. Cu toate acestea, ca un semn al îndurării Sale și ca o dovadă a bunătății Sale duioase, El a revelat oamenilor Luceferii călăuzirii Sale divine, Simbolurile unității Sale divine și a orânduit astfel încât cunoașterea acestor Ființe sacre să fie întocmai cunoașterii propriului Său Sine. Oricine le recunoaște pe ele, L-a recunoscut pe Dumnezeu. Oricine ascultă chemarea lor, a ascultat Vocea lui Dumnezeu și oricine aduce mărturie despre adevărul Revelației lor, a mărturisit adevărul lui Dumnezeu Însuși. Oricine se abate de la ele, s-a abătut de la Dumnezeu și oricine nu crede în ele, nu a crezut în Dumnezeu. Fiecare dintre ele este Calea lui Dumnezeu care leagă această lume cu tărâmurile de mai sus și Stindardul Adevărului Său pentru toți cei din împărățiile pământului și ale cerului. Ele sunt Manifestările lui Dumnezeu printre oameni, dovezile Adevărului Său și semnele gloriei Sale.”²⁰

1. Ținând cont de citatul de mai sus, răspundeți la următoarele întrebări:
 - a. Este posibil pentru noi să-L cunoaștem pe Dumnezeu în mod direct? _____

 - b. Atunci, cum Îl putem cunoaște pe Dumnezeu? _____

 - c. Puteți numi câțiva dintre Luceferii călăuzirii divine? _____

 - d. De a Cui Voce au ascultat cei care au ascultat chemarea Manifestărilor lui Dumnezeu? _____

 - e. De la Cine ne abatem atunci când ignorăm chemarea Manifestărilor lui Dumnezeu? _____

2. Completați următoarele propoziții:
 - a. Ușa cunoașterii Ființei Străvechi a fost dintotdeauna, și va continua pe vecie să fie _____ .
 - b. Nicio înțelegere omenească nu va dobândi vreodată acces la _____ .

- c. Dumnezeu și-a trimis Manifestările ca un semn al _____
Sale și ca o dovadă a _____ .
- d. Cunoașterea Manifestărilor lui Dumnezeu este întocmai _____
_____ .
- e. Oricine Le recunoaște L-a _____ .
- f. Oricine ascultă chemarea Lor a _____ .
- g. Fiecare dintre Ele este Calea lui Dumnezeu care _____

_____ .

3. Care dintre următoarele afirmații sunt adevărate?

- _____ Noi putem crește spiritual doar prin eforturile noastre.
- _____ Dumnezeu ne-a dat minte și acest lucru este suficient pentru progresul nostru.
- _____ Vom progresa spiritual recunoscând Manifestarea lui Dumnezeu și nu va trebui să depunem mai mult efort.
- _____ Putem progresa spiritual recunoscând Manifestarea lui Dumnezeu și făcând eforturi pentru a trăi conform învățăturilor Sale.
- _____ Îl putem cunoaște pe Dumnezeu în mod direct.
- _____ Ființa umană poate deveni la fel ca Dumnezeu.
- _____ Dumnezeu este înălțat deasupra înțelegerii umane.
- _____ Când ascultăm cuvintele unei Manifestări a lui Dumnezeu, ascultăm Vocea lui Dumnezeu.

SECȚIUNEA 16

Bahá'u'lláh declară:

„Profetii și Mesagerii lui Dumnezeu au fost trimiși pe pământ numai cu scopul de a călăuzi omenirea pe Calea cea dreaptă a Adevărului. Scopul care stă la baza revelației Lor a fost acela de a-i educa pe toți oamenii, astfel încât, la ceasul morții lor, ei să se poată înălța, într-o stare de desăvârșită puritate și sfințenie și cu o completă detașare, la tronul Celui Mai Înalt.”²¹

Și într-un alt pasaj, El spune:

„Omul este Talismanul suprem. Lipsa unei educații potrivite, însă, l-a privat de ceea ce posedă în mod inerent. Printr-un cuvânt ieșit din gura lui Dumnezeu, el a fost chemat în ființă; printr-un alt cuvânt, el a fost călăuzit spre a recunoaște Sursa educației sale; prin încă un cuvânt, rangul și destinul său i-au fost asigurate. Ființa Cea Măreață spune: Privește omul ca pe o mină bogată în nestemate de o inestimabilă valoare. Numai educația o poate face să își scoată la iveală comorile și îi permite omenirii să beneficieze de acestea. Dacă vreun om ar medita la ceea ce au revelat Scripturile trimise din cerul Voinței sfinte a lui Dumnezeu, el pe dată ar recunoaște că scopul lor este ca toți oamenii să fie considerați un singur suflet, astfel încât pecetea ce poartă cuvintele «Împărăția va fi a lui Dumnezeu» să fie imprimată în fiecare inimă, iar lumina mărinimiei, harului și milostivirii Divine să poată învălui întreaga omenire.”²²

1. În ce scop au fost trimiși pe pământ Profeții și Mesagerii lui Dumnezeu? _____

2. Care este scopul care stă la baza revelației lor? _____

3. Ce înseamnă cuvântul „talisman”? _____
4. Care este consecința lipsei unei educații potrivite? _____
5. Ce poate face o educație potrivită? _____
6. Care este Sursa educației noastre? _____
7. Care este destinul nostru? _____
8. Care sunt câteva dintre nestematele pe care educația le scoate la iveală în om? _____
9. Ce anume recunoaștem pe dată atunci când medităm la Scrierile Sfinte? _____

SECȚIUNEA 17

Bahá'u'lláh afirmă:

„M-ai întrebat, de asemenea, despre starea sufletului după separarea sa de trup. Află, cu adevărat, că dacă sufletul omului a mers pe căile Domnului, el se va întoarce, fără îndoială și va fi reunit cu gloria Celui Îndrăgit. Pe dreptatea lui Dumnezeu! El va ajunge la rang pe care niciun condei nu-l poate zugrăvi și nicio limbă nu-l poate descrie. Sufletul care a rămas credincios Cauzei lui Dumnezeu și a rămas neclintit pe Calea Lui, va dobândi astfel de puteri după înălțarea sa, încât toate lumile pe care le-a creat Cel Atotputernic vor avea de câștigat de pe urma lui.”²³

1. Completați următoarele propoziții:

- a. Dacă sufletul omului a mers pe căile Domnului, _____
fără îndoială _____ .
- b. El va ajunge la un rang pe care _____
_____ .
- c. _____ care a rămas _____ lui _____
_____ și a _____ pe _____ va
dobândi astfel de _____ după _____ , încât
toate lumile pe care _____ vor _____
_____ de pe urma lui.

SECȚIUNEA 18

Bahá'u'lláh ne spune:

„Binecuvântat este sufletul care, în clipa despărțirii de trup, este curățat de închipuirile deșarte ale popoarelor acestei lumi. Un asemenea suflet trăiește și se mișcă în acord cu Voința Creatorului său și intră în Paradisul atotpreaînalt. Slujitoarele Cerului, sălășluind în conacele din înălțimi se vor roti în jurul lui, iar Profetii lui Dumnezeu și aleșii Lui îi vor căuta tovarășia. Acel suflet va vorbi deschis cu ei și le va povesti ce a trebuit să îndure pe calea lui Dumnezeu, Domnul tuturor lumilor.”²⁴

„Trebuie să-l ierte pe cel păcătos și să nu disprețuiască niciodată decăderea lui, căci nimeni nu știe care va fi propriul său sfârșit. Cât de des s-a întâmplat ca, în ceasul morții, un păcătos să ajungă la esența credinței și sorbindu-și porția nemuritoare, să-și ia zborul spre Adunarea din înalturi! Și cât de des un credincios pios, în ceasul înălțării sufletului său, a trecut printr-o asemenea schimbare încât să cadă în focul din adâncuri!”²⁵

1. În ce stare ar trebui să fie sufletul nostru când se separă de corp? _____

2. Care sunt câteva dintre închipuirile deșarte? _____

3. Care va fi condiția în care un suflet curățat de închipuirile deșarte va trăi și se va mișca după moarte? _____

4. Cine vor fi tovarășii unui astfel de suflet? _____

5. Va putea un astfel de suflet să converseze cu Profeții lui Dumnezeu și cu aleșii Săi? _____

6. Știm noi dinainte cum și când se va sfârși viața noastră pământească? _____

7. Ce putem face acum pentru a ne asigura viața eternă care ne e destinată? _____

SECȚIUNEA 19

‘Abdu’l-Bahá explică:

„Deoarece spiritul omului trăiește de-a pururi după ce leapădă acel cadru primar, este fără îndoială capabil de evoluție, asemenea tuturor lucrurilor și astfel ne putem ruga pentru un suflet plecat să progreseze, să fie iertat și

să fie destinatarul favorurilor, harului și milostivirii divine. De aceea, în rugăciunile lui Bahá'u'lláh, se imploră iertarea și îndurarea lui Dumnezeu pentru aceia care au urcat în cealaltă lume. Mai mult, la fel cum oamenii au nevoie de Dumnezeu pe această lume, tot așa au nevoie de El și pe lumea cealaltă. Făpturile au mereu nevoi, iar Dumnezeu este total independent de ele, fie pe această lume, fie pe cealaltă.”²⁶

De ce ar trebui să ne rugăm pentru sufletele celor răposați?

SECȚIUNEA 20

‘Abdu’l-Bahá scrie:

„Când sufletul uman se va ridica din această vremelnică grămadă de țărână și se va înălța în lumea lui Dumnezeu, atunci vălurile vor cădea, adevărurile vor ieși la lumină, toate lucrurile mai înainte necunoscute vor fi făcute limpezi și adevărurile ascunse înțelese.

Cugetați la cum, în lumea uterului, o ființă avea urechea surdă, ochii nevăzători și limba mută; la cum era lipsită de orice fel de percepții. Dar, odată ieșită din acea lume a întunericului, ea a trecut în această lume a luminii, apoi ochiul său a văzut, urechea sa a auzit, limba sa a vorbit. În același fel, de îndată ce se va fi grăbit departe de locul acesta muritor spre Împărăția lui Dumnezeu, ea se va naște întru spirit; atunci ochiul percepției sale se va deschide, urechea sufletului său va auzi și toate adevărurile de care mai înainte nu avea știință vor fi făcute simple și clare.”²⁷

1. Completați spațiile goale de mai jos.
 - a. Când sufletul omenesc va pleca din această lume, atunci
 - vălurile _____,

- adevărurile _____ ,
 - toate lucrurile mai înainte necunoscute _____
 - și adevărurile ascunse _____ .
- b. În lumea _____ , noi aveam urechea _____ , ochii _____ și limba _____ .
- c. Când ne-am născut în această lume, atunci ochiul nostru a _____ , urechea noastră a _____ și limba noastră a _____ .
- d. În același fel, când trecem la Împărăția lui Dumnezeu, ne vom _____ în _____ .
- e. Atunci ochiul _____ noastre se va _____ , urechea _____ nostru va _____ și toate _____ de care înainte nu aveam știință vor fi făcute _____ și _____ .

2. Decideți dacă afirmațiile următoare sunt adevărate:

- _____ Când ne aflăm în lumea pântecelui, noi știm despre lumea de aici.
- _____ Starea noastră de după moarte este un adevăr ascuns nouă, în decursul acestei vieți.
- _____ Orizonturi, cu totul noi, se vor deschide înaintea noastră după moarte.
- _____ Când murim, ne întoarcem în această lume pentru a ne naște din nou.

SECȚIUNEA 21

Bahá'u'lláh afirmă:

„Și acum, în ceea ce privește întrebarea ta dacă sufletele oamenilor continuă să fie conștiente unele de altele după despărțirea lor de trup. Află, dar, că sufletele poporului lui Bahá care au intrat și s-au stabilit în Arca Purpurie vor fi atât de strâns unite, se vor afla în comuniune unele cu altele și vor fi atât de apropiate în viețile, precum și în năzuințele, țelurile și străduințele lor, încât vor fi asemenea unui singur suflet. Acești oameni sunt, într-adevăr cei bine informați, cei cu privirea pătrunzătoare și care sunt dăruiți cu înțelegere. Astfel a fost hotărât de Acela care este Cel Atotcunoscător, Cel Atotînțelept.

Poporul lui Bahá, și anume cei ce sălășluiesc în Arca lui Dumnezeu, sunt conștienți cu toții atât de starea și condiția lor, cât și de a celorlalți și sunt

uniți prin legături de strânsă prietenie. O astfel de stare, însă, va depinde de credința și purtarea lor. Cei care sunt pe aceeași treaptă și au același rang sunt pe deplin conștienți de capacitatea, caracterul, înfăptuirile și meritele fiecăruia dintre ei. Cei care se află însă pe o treaptă inferioară, nu sunt capabili să înțeleagă în mod adecvat treapta sau să aprecieze meritele celor care se află deasupra lor. Fiecare își va primi partea de la Domnul tău. Bindecuvântat este omul care și-a întors fața spre Dumnezeu și a mers fără șovăire în iubirea Lui până ce sufletul său s-a înălțat în zbor spre Dumnezeu, Domnul Suveran al tuturor, Cel mai Plin de Forță, Cel în Veci Iertător, Cel Atotmilostiv.”²⁸

1. În lumea următoare, vom recunoaște oamenii pe care i-am cunoscut în această lume? _____
2. Cât de strânsă va fi asocierea dintre suflete în lumea următoare? _____
3. De ce anume vor depinde diferențele și deosebiriile dintre sufletele din lumea următoare? _____
4. Va fi cineva lipsit de harul lui Dumnezeu? _____

SECȚIUNEA 22

Bahá'u'lláh ne îndeamnă:

„O, slujitorii Mei! Nu vă mâhniți dacă în aceste zile și pe acest plan pământesc, Dumnezeu a rânduit și a manifestat lucruri contrare dorințelor voastre, căci zile de binecuvântată bucurie și de încântare cerească sunt, cu siguranță, pregătite pentru voi. Lumi sfinte și glorioase spiritual vor fi dezvăluite ochilor voștri. Voi sunteți sortiți de El ca atât în această lume, cât și în cea ce va să vină, să vă împărtășiți din foloasele lor, să luați parte la bucuria lor și să dobândiți o porție din harul lor întăritor. La toate acestea, fără îndoială, veți ajunge.”²⁹

1. Decideți care dintre următoarele sunt adevărate:
_____ Ar trebui să fim plini de mâhnire atunci când lucrurile nu sunt așa cum vrem noi să fie.
_____ Toate, fie ele bune sau rele, sunt rânduite de Dumnezeu.
_____ Zile de bucurie binecuvântată ne așteaptă pe toți.

_____ Suntem siguri că vom vedea lumi care sunt sfinte și glorioase spiritual.

_____ Este destinul nostru să ne împărtășim din foloasele lumilor care sunt sfinte și glorioase spiritual, atât în această viață, cât și în cea ce va să vină.

2. De ce nu ar trebui să fim plini de mâhnire atunci când se întâmplă lucruri contrare dorințelor noastre? _____

3. Ce promisiune ne face Bahá'ulláh în acest pasaj? _____

SECȚIUNEA 23

În această unitate, ați reflectat asupra sensului vieții omenești. Ați învățat foarte multe despre natura sufletului, scopul vieții în această lume, imperativul dezvoltării calităților spirituale și promisiunea unei vieți eterne, glorioase și pline de bucurie, care ne-a fost făcută. În a doua unitate a cărții, am vorbit despre un dublu scop – să urmărim propria noastră creștere spirituală și intelectuală și să contribuim la transformarea societății. Iată o ocazie de a vă întoarce la acel concept și de a vă gândi la semnificația implicării voastre în ambele aspecte ale acestui scop, în lumina perspectivelor pe care le-ați dobândit cu privire la progresul sufletului. Reflecțiile voastre ar putea beneficia de pe urma unei discuții de grup, pe teme de mai jos:

1. *Dezvoltarea calităților spirituale*
2. *Supunerea față de legile lui Dumnezeu*
3. *Cum să ne aducem contribuția la bunăstarea rasei umane?*
4. *Cum să înaintăm pe calea slujirii?*

BIBLIOGRAFIE

1. 'Abdu'l-Bahá, Cuvântări la Paris oferite de 'Abdu'l-Bahá în 1911, nr. 29.12–13.
2. Dintr-o scrisoare datată 1 aprilie 1946 scrisă din partea lui Shoghi Effendi, publicată în *Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File* (New Delhi: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2010 printing), no. 1820, p. 537.
3. Dintr-o scrisoare datată 28 iulie 2016 scrisă din partea Casei Universale a Dreptății.
4. 'Abdu'l-Bahá, în *Răspunsuri la câteva întrebări*, nr. 66.3, pag. 276-277.
5. *Ibid.*, nr. 38.5, pag. 173.
6. 'Abdu'l-Bahá, Cuvântări la Paris oferite de 'Abdu'l-Bahá în 1911, nr. 28.16.
7. Dintr-o scrisoare datată 31 decembrie 1937 scrisă din partea lui Shoghi Effendi, publicată în *Lights of Guidance*, no. 680, p. 204.
8. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, LXXXII.
9. 'Abdu'l-Bahá, în *Răspunsuri la câteva întrebări*, nr. 61.1–2, pag. 261.
10. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, LXXX.
11. *Ibid.*, LXXXI.
12. *Ibid.*, CLXV.
13. Bahá'u'lláh, *Cuvinte tainice*, arabă, nr. 32.
14. Dintr-o adresare oferită pe 6 iulie 1912, publicată în *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), pp. 315–16. (traducere autorizată)
15. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, V.
16. *Ibid.*, LXXXII.
17. *Ibid.*, CLIII.
18. *Ibid.*, XXVII.
19. *Ibid.*, XXVII.
20. *Ibid.*, XXI.
21. *Ibid.*, LXXXI.
22. *Ibid.*, CXXII.

23. Ibid., LXXXII.
24. Ibid., LXXXI.
25. Ibid., CXXV.
26. 'Abdu'l-Bahá, în Răspunsuri la câteva întrebări, nr. 62.3, pag. 266.
27. Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), no. 149.3–4, pp. 246–47.
28. Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh, LXXXVI.
29. Ibid., CLIII.